

CEĻA RĀDĪTĀJS

Jāņa Ev 16:13

„ Bet, kad nāks Viņš, Patiesības gars, tas jūs vadīs visā patiesībā, jo Viņš nerunās no sevis paša, bet runās to, ko dzirdēs, un jums darīs zināmas nākamās lietas”.

Mīļie draugi Jēzū Kristū,

Es nezinu par jums, bet man nepatīk braukt ar mašīnu svešās vietās vai pilsētās. Es uzskatu, ka lasīt karti, skatīties ceļa zīmes un braukt tai pašā laikā ir grūti.

Svešā pilsētā ļoti viegli var nomaldīties un nobraukt nepareizā vietā.

Pirms vairākiem gadiem ielidojām Melburnā vakarā un bija jātiek uz hoteli pilsetas centrā. Noīrējam mašīnu lidlaukā . Nekad nebiju braucis no Melburnas lidlauka –citas reizes braucu ar taksi vai kāds mīļš cilvēks savāca. Bērni tanī laikā vēl bija samērā maziņi un noguruši un gribējam tikt taisnā ceļā uz hoteli lai varētu vakariņas ēst un bērni iet gulēt. Rūpes bija, vai zināsim tiešo ceļu, vai aizbrauksim bez nomaldīšanās. Kad iesēdos mašīnā atradu, ka tai bija navigātors iekšā. Teorētiski, tu ieprogramē adresi, kur gribi tikt un navigators izplāno ceļu un dod instrukcijas, kā tur aizbraukt. Vienīgā problēma, ka nebija iedotas instrukcijas kā navigatoru lietot.

Sākam braukt – mana sieva nevarēja orientēties kartē un tumsā mēs nevarējam salasīt ceļa nosaukumus. Braucām, kur rādīja uz Melburnu. Bet kā jau varēja sagaidīt, mēs drīz vien nomaldījāmies. Ko lai darām. Kā daudz reiz iznāk, ja vecāki neprot lietot datoru, vai video vai mobilo telefonu paprasa bērniem. Pēc īsa laika vienpadsmit gadu vecais Daniels bija izpētījis navigātoru un nopragrāmējis. Sākam braukt un sekot instrukcijām- brauc taisni 1000 metrus un tad griežies par labi un brauc 500 metrus utt. Drīz tikām hoteli bez nomaldīšanās.

Ar tādu instrumentu mašīnā braukšana pa svešu pilsētu nav tik nedroša un biedējoša. Vēl labāk ir, ja ir vietējais cilvēks, kas pazīst ceļus, var diriģēt un palīdzēt.

Bieži vien dzīvē mēs atrodamies it kā svešā ceļā. Jauna diena var nest sev līdzī jaunas un negaidītas lietas. Nekas uz vietas nestāv, un dzīvē daudzreiz atrodamies, ka ejot ne vairs pa labi ierastiem ceļiem, bet pa pilnīgi svešiem.

Tas var būt ļoti biedējoši.

Piemēram, mūs pēkšņi piemeklē kāda slimība. Nekad neesam daudz gājuši pie ārstiem, un tagad pēkšņi jāapmeklē viena pārbaude pēc otras. Tas viss var būt ļoti biedējoši.

Jeb cits piemērs. Pēkšņi nomirst mums vīrs vai sieva, un uzreiz atrodamies jaunā, nezināmā teritorijā savā dzīvē.

Tas var būt ļoti grūts laiks.

Jeb vēl cits piemērs. Skolu nobeidzam vai sākam stādāt , vai mainam darbu. Atkal jauns ceļš. Jaunas lietas, ko nezinām.

Tie tikai daži piemēri no dzīves, kas rāda, ka ātri vien varam atrasties uz nezināma ceļa.

Jēzus, pirms Viņš atgriezās debesīs, apsolija savējiem: „**Redzi Es esmu pie jums ikdienas līdz pasaules galam.**”

Viņš deva šo brīnišķīgo solījumu, ka Viņš ir pie mums. Tas piepildījās Vasarsvētku dienā, kad Svētais Gars ienāca pasaulē. Caur Svēto Garu Jēzus ir pie savejiem.

Katram, kas tic uz Jēzu Kristu, kas ir Viņā, tam ir Svētais Gars sirdī. Tas nozīmē, kad nekad neesam vieni. Viņš ir ar mums līdz pasaules galam.

Kas ir svarīgi, ir ka mēs ar Viņu iepazīstamies un iemācāmies uz Viņu paļauties.

Atgriezīsimies uz mirkli pie tā navigātorā mašīnā. Ja viņu neuzgriez, jeb neiepazīstās ar viņa funkcijām, nemāk lietot, tad tas mums nepalīdz.

Tikai ar to ka tas ir mašīnā, vēl nav līdzēts. Labums un palīdzība rodas tikai tad, kad lietojam navigatoru, un kad sekojam norādēm.

Tā ir arī mūsu dzīvē ar Svēto Garu. No kristībām Viņš mājo mūsu sirdī, bet ja mēs uz Viņu nepaļaujamies, un neklausam Viņu, tas mums daudz nelīdz.

Svētais Gars nekad neuzbāžās bet gaida, ka mēs Viņu aicinām. Atcerēsimies, ka Jēzus teica:

„Lūdziet tad jūs saņemsiet, meklējiet un jūs atradīsiet, klausīniet un jums taps atvērts.”

Mums ir jāņem līdzdalību. Mums ir jāiedzīvina attiecības ar Viņu, un tad saņem Viņa svētību.

Svētais Gars no Dieva ir sūtīts pie mums, lai būtu mūsu palīgs, vadonis, padomdevējis, aizstāvis, spēks un vēl daudz kas cits.

Ir ļoti svarīgi, ka iemācamies uz Viņu paļauties. Veidot savu domāšanu tādā veidā, ka apzinīgi esam ar Svēto Garu visur.

Daudziem no mums ir mobīlais telefons. Tas dod mums drošību, jo zinām, ja mašīna saplīst vai kaut kas notiek, varam kādam piezvanīt un prasīt palīdzību.

Kad telefons nav līdzī, tad uzreiz ir tāda īpatneja, pat nedroša sajūta. Kaut kas trūkst.

Mums caur Svēto Garu ir kautkas vēl vairāk. Viņš ir mūsu tiešā līnija no Dieva un pie Dieva Tēva.

Pāvils rakstīja Tesaloniķiešu draudzei: „**Lūdziet bez mitēšanās Dievu.**”

Tas nozīmē visu laiku būt ar Dievu ciešā un tiešā kontaktā. Nekad neparkārt telefona trubiņu, bet visu laiku turēt līniju atvērtu.

Dievs uz mums runā visādos veidos, bet galvenie ir caur Viņa vārdu, un caur Svēto Garu, kas arī darbojas iekš un caur Dieva vārdu.

Dievs devis mums savu vārdu, kā ceļa karti kas palīdz mums orientēties dzīvē, un staigāt pa pareiziem ceļiem.

Kad sakumā iebraucu Sidnejā bieži vien nomaldījos - visi ceļi jauni un sveši. Lietojot ceļu karti arī bija grūti, jo nepazinu vietas un bija grūti orientēties kartē. Bet lēnām sāku iemācīties ceļus no galvas, sāku pazīstu galveno ceļus, galvenās iepirkšanās vietas utt. Tā ar laiku palika vieglāk orientēties arī kartē, pat tad, ja nebiju iepriekš braucis tieši uz tādu vietu.

Tā tas ir ar Dieva vārdu. Ir labi censties ar to iepazīties tāda veidā, ka daudz jau zinām no galvas. Tad, kad lasām atkal, vai dzirdzam tad jau tūlīt ir vieglāk orientēties.

Dieva vārdā ir visas svarīgās ceļa zīmes, kas mums rāda ceļu uz dzīvi, kas ir svētīga.

Vēl atgriezoties pie tā navigātorā. Kas bija interesanti ar to, ka tas tūlīt uztvēra, ja tu neseko norādēm un ar to brauc pa nepareizo ceļu. Maiga balss vienkārši saka: „Pie nākošās izdevības apgriez mašīnu apkārt.”

Kad mēs dzīvē sākam braukt par nepareizo ceļu –sākam grēkot- tad Svētais Gars mudina mūs griezties apkārt.

Vārds grēks nāk no grieķa *Harmatija*, kas nozīmē netrāpīt mērķim. Grēku nožēla, ir apgriezties apkārt un iet pretējā virzienā.

Kad sāk netrāpīt mērķi, tad Svētais Gars runā ar mums. Bieži vien caur sirdsapziņu. Mazā klusā balss. Kāds nemiers rodās sirdī.

Kad tas notiek, tad ir svarīgi paklausīt. Viņš grib mūs atgriezt uz pareizo ceļu.

Jēzus par Svēto Garu teica:

„Bet, kad nāks Viņš, Patiesības Gars, Tas jūs vadīs visā patiesībā, jo Viņš nerunās no sevis pašā, bet runās to, ko dzirdēs, un darīs jums zināmas nākamās lietas. Tas mūs cels godā, jo Viņš ņems no tā kas ir mans, un jums to darīs zināmu”.

Respektīvi, Svētais Gars uztur mūs uz Jēzus ceļa. Jēzus ceļš - Dieva ceļš ir patiesa mīlestība.

Svētais Gars palīdz mums dzīvot mīlestībā. Viņš mūs pieved pie mīlestības avota, un viņš vada mūs tā, lai nenomaldāmies.

Pirmā pazīme, ka esam nost no pareizā ceļa ir tā, ka mums mīlestība sāk klibot. Tā ir pazīme ka zars vairs neturās kārtīgi pie Vīna koka. Tā ir pazīme, ka nevadamies no Dieva Gara, jo Gara auglis ir mīlestība.

Ļausim, lai Dieva Gars mūs vada un uztur patiesā mīlestībā.

Āmen.